

РЕШЕНИЕ

№ 47

гр. Варна, 17.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Георгиева

Членове: И.ка Д. Дрингова
Ивелина Влагова

като разгледа докладваното от Ивелина Влагова Въззивно гражданско дело № 20223100502624 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 462, ал. 2 от ГПК.

Образувано е по жалба с вх. № 16741/04.11.2022г. по регистъра на Частен съдебен изпълнител Захари Д., рег.№ 808 с район на действие ОС-Варна, подадена от К. В. П., чрез процесуалния ѝ представител – длъжник по изпълнително дело № 20228080400126 по описа на ЧСИ Захари Д. срещу Предварително разпределение от 28.10.2022г. на предложена по изп.дело сума на публична продан на недвижим имот - апартамент № 1 находящ се в гр.Варна, бул.“Сливница“ № 187-А, вх.1, ет.1 с площ от 59,64 кв.м., ведно с избено помещение № 1 с площ от 4,21 кв.м., както и 2,8279 % ид.части от общите части на сградата и от правото на строеж.

В жалбата се твърди, че предварителното разпределение е незаконосъобразно, тъй като с него неправилно са приети и включени в разпределението разноси на съделителя А. М. М. за адвокатско възнаграждение в размер на 2000 лева, както и сума в размер на 76 лева, представляваща такси по т.4, т.11 и т.31 по повод присъединяването с Удостоверение от ДСИ изх.№ 20750/23.06.2022г. на РС-Варна като взискател. Жалбоподателят счита, че разноските на страните в изпълнителното производство по публична продан на делбен имот, включително заплатеното от съделителите адвокатско възнаграждение следва да бъде понесено от всяка от страните, доколкото в делбеното производство всеки съсобственик има качеството едновременно на длъжник и на взискател.Отделно от това се прави възражение

за прекомерност на същото съотнесено към определените размери в Наредба 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. По повод възложените в тежест на жалбоподателката разноски в размер на 76 лева, счита че присъединяването на РС-Варна като вискател по делото е било незаконосъобразно, като твърди също, че дължимата сума в била заплатена преди датата на присъединяването /23.06.2022г./ Моли обжалваното действие на съдебния изпълнител да бъде отменено както и да бъдат присъдени сторените по делото съдебно-деловодни разноски.

В срока по чл.436, ал.2 от ГПК е постъпило писмено възражение от съделителя А. М. М., чрез процесуалния му представител. Заявява становище за недопустимостта ѝ, поради просрочие, както и за неоснователността ѝ. Счита, че независимо от характера на изпълнителното производство – такова по продажба на съсобствено имущество, всеки от съделителите дължи на другите съделители вземане в размер на припадащата се на неговия дял част от извършените разноски, включително тези за адвокатско възнаграждение. Въпреки това посочва, че ЧСИ не е възложил в тежест на К. П. приетите разноски на А. М. за адвокатско възнаграждение в размер на 2000 лева, като изрично в „забележка 1“ на протокола за разпределение е посочил, че същите следва да се понесат от страната, която ги е направила и не следва да се включват в разпределението на предложената на публичната продан сума. Възражава и срещу твърденията на жалбоподателя за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение като посочва, че същото е за цялото изпълнително производство от образуването до приключването му, а размерът му е съобразен с материалния интерес по изпълнителното дело.

По отношение на разпределените разноски по т.4, т.11 и т.31, счита че действията на ЧСИ са правилни, тъй като дължимата сума в полза на ВРС е заплатена на 30.06.2022г., след присъединяването на кредитора на 23.06.2022г.

Частният съдебен изпълнител Захари Д. в изложени мотиви по обжалваните действия счита жалбата за неоснователна. Посочва, че в забележка 1 в протокола за разпределение от 28.10.2022г. е посочил, че приетите разноски на вискателя в размер на 2000 лева адвокатско възнаграждение следва да бъдат понесени от страната както са направени и не се включват в разпределение на предложената на публична продан сума. По отношение на разноските по т.4, т.11 и посочва, че същите правилно са включени в разпределението в тежест на длъжника, поради това че са сторени във връзка с присъединен вискател - Районен съд – Варна, а по т.31 – таксата е начислена във връзка с извършен превод на възнаграждение към вещо лице.

СЪДЪТ, след като обсъди данните по изпълнителното дело и на основание чл. 463 вр. чл. 278 от ГПК, прие за установено следното:

Производството по изп.дело № 20228080400126 е образувано въз основа на подадена писмена молба от А. М. М. ведно с приложен Изпълнителен лист издаден на 18.03.2022г. за изпълнение на съдебно решение по гр.д.№ 10587/2019г. на ВРС за изнасяне на публична продан на недвижим имот, представляващ: САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ с идентификатор № 10135.3514.743.2.1, по кадастрална карта и кадастрални регистри, одобрени със Заповед №

РД - 18- 64/16.05.2008Г. на Изпълнителния директор на АГКК, представляващ АПАРТАМЕНТ № 1, находящ се в гр. Варна, Община Варна, Област Варна, бул, Сливница №187, вх. 1, ет. 1, състоящ се от: кухня, дневна, баня, тоалет, килер, коридор и две тераси, с обща застроена площ от 59,64 кв.м., ведно с избено помещение №1, с площ от 4,21 кв.м., както и 2.8279 % ид. части от общите части на сградата и от правото на строеж върху терена, на който е изградена, целият с площ от 3880 кв.м., като получената при продажбата сума да се разпредели между съделителите, съобразно техните квоти, а именно: - за ищеца К. В. П. – 1/2 идеална част, а за ответника А. М. М. – 1/2 идеална част.

На 23.06.2022г. държавен съдебен изпълнител при СИС при ВРС е издал удостоверение с изх. № 20750/23.06.2022г. за наличие на парично задължение на К. В. П. към РС-Варна по изп.дело № 20223110402099 в размер на 1970 лева. Същото е входирано при ЧСИ Захари Д. по изп.дело № 20228080400126 с вх.№ 8187/05.07.2022г.

С разпореждане от 13.07.2022г. на ЧСИ Захари Д. РС-Варна е присъединен като взыскател по изп.дело № 20228080400126. Разпоредено е уведомяване на длъжника. Приети са разноски по т.4 и т.11 от ТТРЗЧСИ в размер на 72 лева.

На 17.08.2022г. длъжникът К. П. с ел.писмо на ел.поща на ЧСИ Захари Д. го е уведомила, че дължимата сума на взыскателя РС-Варна е заплатена още на 30.06.2022г. Представено е платежно нареждане от 30.06.2022г. за заплатена сума в размер на 1991,43 лева в полза на РС-Варна.

С разпореждане от 22.08.2022г. ЧСИ е изискал справка от ДСИ по изп.дело № 20223110402099 дали същото е приключило предвид представеното доказателство за плащане. Получено е писмо от ДСИ, че изпълнителното дело при него е прекратено на 18.07.2022г.

С протокол от 28.10.2022г. ЧСИ е изготвил предварително разпределение, предмет на обжалване в настоящото производство. Начислените в тежест на К. П. такси и разноски по ТТРЗЧСИ по т.11 за присъединяване на взыскателя РС-Варна в размер на 60 лева и по т.4 в размер на 12 лева. Таксата по т.31 в размер на 4 лева е за извършения превод на внесена сума от К. П. в полза на вещото лице.

Разпределението е съобщено на страните на 31.10.2022г.

С оглед така установеното от фактическа страна се налагат следните **правни изводи**:

Жалбата е депозирана в срока по чл. 462, ал. 2 от ГПК /подадена е чрез куриер на 03.11.2022г./, срещу подлежащ на обжалване акт, съгласно разпоредбата на чл. 463, ал. 1 от ГПК, от легитимирана страна с правен интерес от предприетото обжалване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е частично основателна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 460 от ГПК, когато в изпълнителното производство има повече от един взыскател и събраната сума не е достатъчна за удовлетворяване на вземанията на всички взыскатели, съдебният изпълнител пристъпва към изготвяне на разпределение, като първо отделя суми за изплащане на вземанията, които се ползват с право на предпочитително удовлетворение. Остатъкът се разпределя между другите вземания

по съразмерност.

В случая жалбоподателката твърди, че с предварителното разпределение в нейна тежест в качеството и на длъжник е включена сумата на заплатеното от взыскателя адвокатско възнаграждение в размер на 2000 лева. Установява се от справка с протокола от 28.10.2022г., че посочената сума не е включена в предварителното разпределение, а ЧСИ е направил изрична забележка, че сумата от 2000 лева представляваща разноси на взыскателя А. М. следва да бъде понесена от страната, която ги е направила и не следва да се включва в разпределението на предложената на публична продажба сума. С оглед на тези данни, съдът приема, че жалбата в тази част се явява неоснователна.

По отношение на обжалването в частта досежно разпределената към жалбоподателката сума от 76 лева представляваща такси по т.4, т.11 и т.31 съдът намира, че същото е частично основателно. В случая таксите начислени на длъжника във връзка с присъединяването на кредитор са тези по т.11 – 60 лева такса за присъединяване на взыскател и по т.4 – 12 лева за изпращане на съобщение. Таксата по т.31 в размер на 4 лева е във връзка с превода към вещото лице на депозита заплатен от К. П..

Проследявайки хронологията на действията по присъединяването на взыскателя РС-Варна, съдът констатира, че макар удостоверението на държавния съдебен изпълнител по изп.дело № 20223110402099 по описа на СИС при РС –Варна да е издадено на 23.06.2022г., то същото е входирано при ЧСИ Захари Д. едва на 05.07.2022г., а разпореждането за присъединяване на взыскателя РС-Варна е от 13.07.2022г. Установи се, че длъжникът К. П. е направила погасително плащане по изп.дело № 20223110402099 по описа на СИС при РС – Варна на 30.06.2022г., т.е преди изобщо удостоверението за наличие на друго задължение на длъжника към друг кредитор – в случая към РС - Варна да е достигнало до ЧСИ. Горното налага извод, че не са били налице предпоставките за присъединяване на нов кредитор /РС-Варна/, доколкото към датата на присъединяването, а и към датата на сезирането на ЧСИ с искане за присъединяване не е било налице непогасено задължение на длъжника към присъединения кредитор. На това основание съдът приема, че възложените във връзка с присъединяването на кредитор такса по т.11 от ТТРЗЧСИ в размер на 60 лева и по т.4 от ТТРЗЧСИ в размер на 12 лева не следва да бъдат разпределяни в тежест на длъжника К. П.. Таксата по т.31 от ТТРЗЧСИ в размер на 4 лева не е във връзка с присъединяването, а е такава дължима от длъжника във връзка с изплащане на внесения от последния депозит за вещо лице. Следователно жалбата на длъжника срещу предварителното разпределение от 28.10.2022г. на сума в размер на 74 лева – начислени такси по т.11 и по т.4 от ТТРЗЧСИ се явява основателна и следва да бъде уважена като предварителното разпределение на тези суми в тежест на жалбоподателя – длъжник бъде отменено.

С жалбата е направено искане за присъждане на разноси, което следва да бъде оставено без уважение от съда, с оглед спецификата на производството по обжалване на действията на съдебния изпълнител. Предмет на съдебен контрол е процесуалната законосъобразност на действията и актовете на органа по принудително изпълнение, поради което субект на отговорността за обезщетяване на причинените от тях вреди, в това число

разходи за обжалването им по реда на ГПК, е съдебният изпълнител. Той обаче не е страна в съдебното производство по обжалване на действията и актовете му, поради което и общият ред за присъждане на разноски, предвиден в чл.78 и чл.81 от ГПК в случая е неприложим.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ на основание чл. 462, ал. 2 от ГПК предварително разпределение, извършено по изпълнително дело № 20228080400126 по описа на ЧСИ Захари Д., рег. № 808 и предявено с Протокол от 28.10.2022г. в частта, с която на длъжника К. В. П., ЕГН ***** са възложени такси по т.11 от ТТРЗЧСИ в размер на 60 лева и по т.4 от ТТРЗЧСИ в размер на 12 лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. № 16741/04.11.2022г. по регистъра на Частен съдебен изпълнител Захари Д., рег.№ 808 с район на действие ОС-Варна на К. В. П., ЕГН ***** – длъжник по изпълнително дело № 20228080400126 по описа на ЧСИ Захари Д. срещу Предварително разпределение от 28.10.2022г. в останалата част, а именно касателно твърдяната като разпределена сума в размер на 2000 лева – заплатено от вискателя А. М. адвокатско възнаграждение и разноските по т.31 от ТТРЗЧСИ в размер на 4 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Варненски апелативен съд в едноседмичен срок, който за страните започва да тече от получаване на съобщението за постановяването му, на основание чл. 274, ал. 1, т. 1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____